

‘Elke plattelandsgemeente kan in 2035 energieneutraal zijn’

WILBERT ELTING

BEETSTERZWAAG Het nieuwe college van Opsterland wil dat de gemeenten in 2035 energieneutraal is. Hoe reëel is die ambitie? Duurzaamheidsadviseur Timo Veen uit Zwolle sparde met de formerende partijen over hun ideeën.

Het was Anko Postma, ondertussen begonnen aan zijn tweede termijn als wethouder voor Opsterlands Belang, die tijdens de formatie een belletje naar Timo Veen deed. „Of ik een avond langs wilde komen om met de partijen te praten over hun plannen voor duurzaamheid.”

Veen is het type man dat past binnen het denken in de Opsterlandse politiek waar veel aandacht uitgaat naar lokale initiatieven. De Zwolle-naar is betrokken bij verschillende initiatieven in Overijssel en trok afgelopen jaren in Hoonhorst de kar om het dorp te verduurzamen.

Wat wilden de partijen van u weten?

„Ze hadden een spervuur aan vragen. De doelstelling om in 2035 energieneutraal te zijn, hadden ze al. Ze vroegen zich wel af, wat moet er gebeuren om het te halen? Hoe realistisch is dit? Dat heb ik hen voorgerekend.”

En, is die ambitie realistisch?

„Als er geen grote systeemveranderingen komen wel. Ik denk zeker dat Opsterland in dat geval in 2035 energieneutraal kan zijn. Helemaal exact kan je dat natuurlijk niet weten maar in mijn berekeningen kom ik dichtbij. Er moet veel energie opgewekt worden en daar begint dit college ook mee met het plan om de komende vier jaar 100 hectare aan zonnepanelen aan te laten leggen. Daarmee ben je een heel eind op weg.”

Maar het kan anders lopen?

„Je hebt niet alles zelf in de hand.

Wat als we binnen vijf jaar massaal elektrisch gaan rijden? Of als we warme winters krijgen? Dan verandert de energievraag. Maar voor nu lijkt het me vooral belangrijk dat ze aan de slag gaan.”

„Ze willen meters maken en daar horen bepaalde keuzes bij. Dan gaat zonnepanelen voor wind. Het vergunningstraject voor een molen duurt vijf of zes jaar. En wat we ook niet moeten vergeten, er moet energie bespaard worden. Wat je niet verbruikt hoeft je ook niet op te wekken. Maar dat gaat ook om gedragsverandering bij de burger.”

Dat lijkt me lastig. Hoe krijg je de inwoners mee?

„Dat is inderdaad een van de grote opgaves. In ieder geval moet je als gemeente het goede voorbeeld geven. Maar het is ook zo dat we ons soms blindstaren op enkel het terugbrengen van de CO₂-uitstoot. Terwijl dat niet het grote verhaal is dat

je moet vertellen. Het gaat erom: hoe worden we samen gelukkig? Daar is duurzaamheid een onderdeel van. Je moet samen kijken naar hoe je dorp er over tien jaar uit gaat zien. Wat wil je als gemeenschap? En ga daar samen mee aan de slag.”

Kunnen andere gemeenten het streven van Opsterland volgen?

„Ik denk dat dit voor de meeste plattelandsgemeenten hele haalbare plannen zijn. De meeste gemeenten hebben net als Opsterland geen grote industrie. Als die er wel is, zoals bijvoorbeeld in Delfzijl, zou ik voorzichtiger zijn.”

„Punt is dat nu iedereen naar de ander zit te kijken. Maar dat ontslaat ons niet van onze plicht om zelf iets te gaan doen aan klimaatverandering. Dat kunnen we ons ook niet permitteren. Ik vind dat ook stoer aan Opsterland. Ze doen geen onomkeerbare dingen en ze kiezen nu wel een richting.”